

දශක තුනක් තිස්සේ උතුරේ පැවැති යුද්ධයේ අවසාන දින කිහිපය තුළදී රජයේ හමුදාවන්ට බාරවූ එල්.ටී.ටී.ඊ. ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයන් අතර එම සංවිධානයේ දේශපාලන අංශයේ කාන්තා නායිකාව තමිලිනි ජයසේකරාමරන් ද විය. යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව රජය ක්‍රියාත්මක කළ පුනරුත්ථාපන වැඩ පිළිවෙළ යටතේ නැවත සමාජ ගත කෙරුණු ඇය ඉන් වසර කිහිපයකට පසුව මහරගම පිළිකා රෝහලේදී ජීවිතක්ෂයට පත්වූයේ පිළිකා රෝගියෙකුවන බැවිනි. පිළිකා රෝහලට ගොදුරුව මරණය අහිමුව සිටියදී ඇය එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා සම්බන්ධ සිය ක්‍රියාකාරකම් සහ බිහිසුණු අත්දැකීම් පිළිබඳ තමාගේ ලද ලිඛිත සටහන් පසුව දෙමළ භාෂාවෙන් පොතක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කෙරිණි. එහි ඇතුළත් කරුණු දෙමළ සමාජය තුළ මහත් විචාදනයට, බාහිර සමාජයේ මහත් අවධානයටද ලක්විය.

අතිමහත් සමාජ පිරවැයක් දරමින් එල්.ටී.ටී.ඊ. යුද සංවිධානය වැනසීමට රජයේ හමුදා සමත් වුවද, එම සංවිධානයේ නැඟීමට සහ පැවැත්මට බලපෑ හේතු තැසීමට රජය මෙතෙක් සමත්වී නැත. උතුරේ දෙමළ ජාතිවාදයද, නැඟෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිවාදයද, දකුණේ සිංහල ජාතිවාදයද මේ මොහොතේ නව වටයකින් හිස ඔසවමින් සාමකාමී පුරවැසි සමාජයට සන්නිවේදනය කරන පන-විධියද බෙහෙවින් තයාකකය. එවැනි පසුබිමක මද අස්වැසිල්ලක් තුන්තිව්දමින් සිටින දැනුම්වත් සිංහල පුරවැසි සමාජයට තමිලිනිගේ මරණාසන්න ස්මරණය මගින් ලබාදෙන පතිවිධියේ ඇති සුවිශේෂීත්වය සලකා එහි සිංහල පරිවර්තනය කොටස් වශයෙන් ඔබ වෙත ගෙනවුත්නමු.

තමිලිනි දෙමළ බසින් තැනූ සටහන් සිංහලයට නැඟූ ආචාර්ය ස්වාමීනාදන් විමල් සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෛය සම්පත්දායකත්වය සැපයූ සිනමාවේදී ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායක දෙපළට මෙහිදී අපගේ විශේෂ ස්තූතිය පිරිනමමු.

සන්නිවේදන සකස් කරන්නේ - ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

දෙදහස් හතර වසරේ අවසානයේ ලංකාවේ මුහුදු බඩ ප්‍රදේශ පිටුවට පත් කළ සුනාමි ආපදාවේදී උතුරු නැඟෙනහිර බොහෝ මුහුදුබඩ ගම් සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශයට පත්විය. මෙම ස්වාභාවික ආපදාව සිදුවූ මොහොතේ මම මන්නාරම නගරය අසල වූ කැපුරේ දේශපාලන වැඩසටහන් සඳහා නතරව උත්තේ. සුනාමියෙන් තුවාල ලැබූ අති විශාල ජනකායකට ඉතාමත් හදිසියෙන් ලේ අවශ්‍යව ඇති බවත් ඒ සඳහා කටයුතු සිදුකර වහාම ලේ ලබාගෙන එම ලේ මුලතිව්වලට යවන ලෙසත් නායකත්ව මණ්ඩලයෙන් මට දැනුම් දුන්නේය.

ක්ෂණික අවශ්‍යතාවන්ට පැවති හාණ්ඩන් බෙදා දෙමින් තිබිණ. කොටි සංවිධානයෙහි සියලුම බළඇණි ජනතාව සමඟ එක්ව ඉතාමත් වේගවත්ව කටයුතු කරන්නට වූහ.

ආයතන පමණක් අද සිට ක්‍රියාත්මක විය නැතිය. ඒ හැර සුපුරුදු න්‍යාය පත්‍රයට අනුව පමණක් ක්‍රියාකළ හැකි සංවිධාන පිටව යෑම වඩාත් සුදුසුය. යැයි තමිල් වෙල්වත් ප්‍රකාශ කළේය. එය බොහෝ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට මහත් ගැටළුකාරී තත්ත්වයක් ඇති කළේය. එහෙයින් බොහෝ

'රට වෙනුවෙන් සටන් කළ අපේ දරුවන්'ගේ ඉරණම

විට සටන් විරාම ගිවිසුම ක්‍රියාත්මකව පැවැති හෙයින් වන්ති ප්‍රදේශයෙහි සේවය කරමින් සිටි බොහෝ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට අයත් පිරිසක්ද ප්‍රදේශයේ ජනතා ගිණෝපිතයෝද සංවිධානයෙහි දේශපාලන අංශය හැර අයද පුජකවරුද ඒ නමය ප්‍රධාන මාර්ගයට ආසන්නයෙහි ගසක් යට රැස්වී වුණි. තමිල් වෙල්වත් අදාළ පිරිස්වලින් තමා අයත් සංවිධානය මගින් කළ හැකි ක්‍රියාමාර්ග මොනවාදැයි විමසුවේය. ජනතාවට ඉතාමත් ඉක්මනින් සහනාධාර ලබාදිය යුතුව තිබියදී සමහර රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන තම සුපුරුදු ක්‍රියා පටිපාටිය අනුගමනය කළ යුතු බවත්, ඒ අනුව කොළඹ පිහිටි ප්‍රධාන කාර්යාලයට සැලැස්ම යවා ඔවුන්ගේ නිර්දේශ මත ක්‍රියාකළ හැකි බවත් පැවසීය. එය දේශපාලන අංශයෙහි භාරකරු තුළ මහත් කෝපයක් ඇති කිරීමට හේතු විය. විශාල ස්වාභාවික ආපදාවක් සිදුව ඇති තත්ත්වයක දී හදිසි අත්‍යවශ්‍ය කටයුතු වහාම සිදුකළ හැකි

සංවිධාන තමන්ට වහාම සිදුකළ හැකි වැඩසටහන් පිළිබඳව විස්තර කරන්නට විය. එහි ක්‍රියාත්මක වූ සියලුම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන එක් රැස්වී දෙමළ පුනරුත්ථාපන සංවිධානයට අයත් සැළසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට තීරණය කළේය. කාන්තාවන් සහ ළමුන් සඳහා වන මූලික අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට ජනයාගේ තාවකාලික රැඳවුම් ස්ථානවල සටන්කාමී සහෝදරයන් සමඟ ස්වේච්ඡා කාර්යභාරයට කටයුතු කළහ. මුලතිව් ප්‍රදේශයෙහි ජනයා උදෙසා මෙවැනි කටයුතු සංවිධානය කිරීමේ රැස්වීමක් මුල්ලියවලෙ ප්‍රදේශයෙහිදී පැවැත්වීය. සියලුම රැස්වීම් අවසන්ව කිලිනොච්චියට පැමිණෙන තෙක් මාහට පුද්ගලිකව කළ යුතු කිසිම කාර්යයක් පැවරුවේ නැති හෙයින් පසු දින ජනතා රැස්වීම්වලට ගොස් අනෙකුත් සටන්කාමීන් සමඟ එක්ව එම කටයුතුවල යෙදීමට මම තීරණය කළෙමි. මා කිලිනොච්චිය සාම ලේකම් කාර්යාලයට පැමිණි අවස්ථාවේ මඩකලපුව අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවල දේශපාලන අංශ භාරකරුවන්ගේ කිසිම

තොරතුරක් නොලද බවත්, ඔවුන් සමඟ සම්බන්ධතාව ගොඩ නගා ගත නොහැකිව පවතින බවත් දැන ගන්නට ලැබිණ. එම ස්ථානයට වහාම යෑමේ දැඩි අවශ්‍යතාව මතු වූයේ තමිල් වෙල්වත් එම වගකීම මා වෙත පැවරුවේය.

'තමිලිනි ඔයා වහාම අම්පාරට යන්න. සුනාමියත් එක්ක දිගටම වැස්සල, යාපෙන් ඉදන් සහනාධාර ලොර් 25ක් ඇවිත් ගියහවා. ඒවාත් අරගෙනයි යන්න මගහ. ඔයාට පුළුවන්ද? මගේ හිත එක තප්පරයක් පමා වුණේ නැත. 'ඔබ මට යන්න පුළුවන් මම යන්නමි.'

සටන් විරාම කාලය තුළ මෙයට පෙර කිප වතාවක් දේශපාලන කටයුතු සඳහා නැඟෙනහිර පළාතට ගිය අත්දැකීම් මා සතුව තිබිණ. මම පළමු සහ දෙවන වතාවේ ගිය විට එවක කොටි සංවිධානයේ නායකයෙකු වූ කරුණා අම්මනන්ඩ මුණා ගැසුණාම.

නැඟෙනහිර දී අප සංවිධානය කළ කාන්තා සමුළුවටත් ඔහු බොහෝ උපකාර කළේය. කොටි සංවිධානය බෙදුණු පසුව නැඟෙනහිර පළාතේ සටන්කාමීන් ලෙවා ගැනීමේ භාමයෙන් සහෝදර සුද්ධසක කොටිගේ පුහුරක බළඇණියේ සටන්කාමීන්ව කොදවා තිබුණි. එයට පසුව නැඟෙනහිර පළාතේ ජනතාව හමුවීමට විශේෂිත ප්‍රචාරක බලකායක් ලෙස දේශපාලන අංශයට අයත් සටන්කාමී පිරිසක් යැවූ අතර, මමද තවත් සහෝදර සටන්කාමී සහෝදරයන් කිහිප දෙනෙකු සමඟ එහි ගියෙමි. පළකාමේ, කළුවත්තේ, කොක්කුඩුවේලෙ , තාණ්ඩියඩි, මහලිඳිතිවු, වාකරේ, කදිරුවේලි ඇතුළු බොහෝ ප්‍රදේශවල ගෙයින් ගෙට ගොස් ජනතාව හමුවී සිද්ධීන් මගේ ජීවිතයෙහි අමතක නොවන අත්දැකීම්ය. හදවතේ කොතරම් දුක් වේදනා පැවැතියත් ගෙයි එළිපත්තට පැමිණි අපට 'එන්න දුවේ ඇතුළට, කන්න දුවේ, මහන්සි වෙලානේ ඉන්නේ, වතුර පොදක් හර බිලා යන්න දුවේ' යැයි ඔවුන්ගේ ස්නේහවන්ත බව ලොවේ කිසිවකට සමකළ නොහැකිය. ස්වාභාවික සෞන්දර්යය පිරි එම තුමිය සේම ජනතාවගේ හදවත්වල ද වාමි බවත් ස්නේහවන්ත බවත් පිරි තිබිණ.

